בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד', י"ט באייר** תשס"ג (**21 במאי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, י"ט באייר, **34** ימים, שהם **ארבעה** שבועות ו**ששה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, **<u>י"ט באייר</u>**, בשנת תש"ח (1948-5708), **לוחמי הרובע היהודי** בעיר העתיקה בירושלים **נכנעו ללגיון הערבי** לאחר קרבות ממושכים. [ספר המאה]
כוחות נוספים של הלגיון הערבי, שהתקדמו לכיוון צפון ירושלים, עמדו להכנס לעיר העתיקה דרך שער שכם ושער הפרחים, לכתר סופית את הרובע היהודי ולכבוש אותו. כדי למנוע זאת, החליט מפקד חטיבת עציוני, **דוד שאלתיאל**, באישור המטכ"ל, לתקוף מיד ולנסות להתחבר עם הרובע היהודי. המטכ"ל אף ניאות להעמיד לרשות הכוח התוקף את מחצית הגדוד הרביעי של חטיבת הראל. מפקדי הפלמ"ח הציעו לשאלתיאל לכבוש בליל 17-18 במאי [ט' באייר] את שכונות ירושלים הצפוניות הלא-יהודיות בואכה **מוזיאון רוקפלר** לפני שהלגיון הערבי יגיע אליהן, ואח"כ להכנס אל העיר העתיקה מצפון. דוד שאלתיאל דחה את ההצעה והורה לתקוף את העיר העתיקה באזור שער יפו [באותו ליל ט' באייר], במגמה לכבוש את הרובע הארמני ולהתחבר עם הרובע היהודי.
על מחצית הגדוד הרביעי המותש של הפלמ"ח, מחטיבת הראל, הוטל לבצע התקפת הסחה על הר ציון. התקפת עציוני על שער יפו נכשלה, ואילו התקפת ההסחה של אנשי הראל הצליחה מעל למצופה, ועלה בידה לכבוש את הר ציון. בעקבות הצלחה זו עמד מפקד עציוני על כך שאנשי הפלמ"ח ינצלו בליל למחרת – אור ל-י' באייר - את ההצלחה ויתחברו עם הרובע היהודי ע"י כיבוש שער ציון. הוא הבטיח לדאוג להחליפם מיד אחרי-כן בהחזקת הר ציון, שער ציון והמעבר אל הרובע היהודי. ואכן, באותו לילה פרצו אנשי הגדוד הרביעי של חטיבת הראל בפיקוד **דוד ["דדו"] אלעזר** דרך שער ציון ויצרו מסדרון אל הרובע היהודי.
כשלא באו להחליפם למחרת בבוקר, ב- 19 במאי, בראותם שהמצב ברובע הארמני שקט לחלוטין ושתנועה אזרחית וצבאית יהודית זורמת הלוך ושוב אל הרובע היהודי, וכיוון שאנשיו היו עייפים, החליט מפקד הפלמ"ח הבכיר במקום על פינוי יחידת הפלמ"ח משער ציון. כמה שעות אחר-כך הגיעו ראשוני חיילי הלגיון של עבדאללה א-תל מכיוון הרובע הארמני. הם תפסו את השער וניתקו את הרובע היהודי סופית, עד שנפל ונכנע, כאמור, היום – י"ט באייר, לפני 55 שנה. [ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

אך, כפי שהשפה העברית – לשון הקודש – מלמדת אותנו, רוב המילים מלרעיים הן, כלומר שההטעמה היא על ההברה האחרונה במילה; נוכל ללמוד מכך כי "ההצגה אינה מסתיימת עד שמורידים את הווילון". כעבור 19 שנה, בעוד כשבוע ימים, כוחות הצבא היהודי המאוחד, צה"ל, עשו "undo" [=בַּטֵל] לאירוע הטראגי הזה של שנת תש"ח.
יהי רצון שהמשך המלאכה יושלם בימינו אנו, ושנגיע לימים אלה...:
"והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ונִשא מִגבעות ונהרו אליו כל הגוים. והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלוקי יעקב ויורֵנו מִדרכיו ונֵלכה

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', י"ט באייר תשס"ג (21 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

באורחותיו, כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכיתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למַזמֵרות, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה."[ישעיה ב']

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל